

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/59/2020
Identifikačné číslo spisu: 2215208477
Dátum vydania rozhodnutia: 25.02.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:2215208477.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: SPP - distribúcia, a. s., so sídlom Mlynské Nivy č. 44/b, 825 11 Bratislava, IČO: 35 910 739, zastúpeného Mgr. Miroslavom Hanecom, advokátom so sídlom Hruštiny 602, 010 01 Žilina, proti žalovanému: Z. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX/X, XXX XX Q. (pôvodne ako Ondrej Kiss - Kamenárstvo Gránit, s miestom podnikania Hlavná ul. 789/27, Zlaté Klasy-Rastice, IČO: 14 058 359 - podnikateľská činnosť ukončená ku dňu 01.01.2018), zastúpenému advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Kubik, advokát, s.r.o., so sídlom Poľná cesta 966/9, 929 01 Dunajská Streda, v mene ktorej koná JUDr. Peter Kubik, ako advokát a konateľ, o zaplatenie 6.842,32 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda, pod sp. zn. 16Cb/132/2015, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 28. januára 2020, č. k. 21Cob/124/2018-191, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .
- II. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Dunajská Streda (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 19. januára 2016, č. k. 16Cb/132/2015-78, žalobu o zaplatenie 6.842,32 Eur s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 13.06.2013 zamietol a uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v sume 1.295,36 Eur (v tom 884,86 Eur trovy právneho zastúpenia a 410,50 Eur ostatné trovy konania) do troch dní od právoplatnosti rozsudku do rúk JUDr. Petra Kubika, advokáta, s.r.o.
2. Žalobca sa žalobou doručenou na súd prvej inštancie dňa 04.05.2015 domáhal zaplatenia celkovej sumy 6.842,32 Eur s 8,5 %-ným ročným úrokom z omeškania od 13.06.2013 do zaplatenia. V rámci žaloby žalobca argumentoval tým, že žalovaný neoprávnene odoberal plyn na odbernom mieste Športová 75/1, Tomášov, na ktorom bola 07.05.2013 vykonaná kontrola. Zo znaleckého posudku predloženého

žalobcom vyplynula pravdepodobnosť, že došlo k porušeniu zabezpečenia meradla. Náhradu škody žalobca vyčíslil podľa vyhlášky Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 449/2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu (ďalej len „vyhláška“), a to za obdobie od 19.06.2012 do 07.05.2013.

3. Obrana žalovaného spočívala v tom, že znalecký posudok vypracovala osoba spriaznená so žalobcom, a požadoval preto, aby súd prvej inštancie nariadil nové dokazovanie nezávislým znalcom. Poukázal pri tom na skutočnosť, že zo žalobcom obstaraného znaleckého posudku nevyplýva pretáčanie meradla, čo nasvedčuje tomu, že meralo správne. Žalovaný trval na tom, že žalobca bol schopný určiť skutočnú škodu a nemal ju počítať podľa vyhlášky. Žalovaný tiež poukázal na to, že v danom čase neodoberal takmer žiaden plyn a namietol aj aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu.

4. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie skonštatoval, že v konaní nebolo preukázané porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, ku ktorému zisteniu malo dôjsť pri kontrole 7. mája 2013 na odbernom mieste žalovaného. Súd prvej inštancie mal za zistené, že odtlačky na plombách na odbernom mieste žalovaného nepochádzajú z klieští, ktorých kontrolné odtlačky boli znalcomi odovzdané zo strany žalobcu vo februári 2012. Uvedené však podľa súdu prvej inštancie nenaviedlo tomu, že by došlo k porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie uviedol, že v súlade s výkladom ust. § 82 ods. 1 písm. d/ zákona č. 251/2012 Z. z. je skôr vylúčené, aby sa objektívna zodpovednosť žalovaného ako odberateľa rozširovala aj na takéto prípady „nezhody“, ktorý mohol nastať napríklad aj tým, že žalobca v roku 2008 plomboval odberné miesto žalovaného inými kliešťami než sa používali v roku 2012. V závere súd prvej inštancie skonštatoval, že nakoľko žalobca v konaní nepreukázal naplnenie znaku skutkovej podstaty neoprávneného odberu podľa ust. § 82 ods. 1 písm. d/ zákona č. 251/2012 Z. z., a to „porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii“ na plynomere demontovanom z odberného miesta žalovaného 7. mája 2013, nepreukázal ani vznik jeho nároku na náhradu škody voči žalovanému. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie žalobu zamietol v celom rozsahu bez toho, aby skúmal správnosť výšky škody.

5. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 30. novembra 2017, č. k. 21Cob/88/2016-108, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V rámci zrušujúceho uznesenia odvolací súd zdôraznil, že súd prvej inštancie odôvodnenie rozhodnutia založil na hypotézach a úvahách o možnostiach, ktorými dotváral skutočnosť z dokazovania nepreukázané, čím založil odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu znalecký posudok vyhodnotil bez toho, aby vykonal dokazovanie, ktorým by odstránil nejasnosti podstatné pre rozhodnutie o veci. Vzhľadom na uvedené odvolací súd mal za to, že postup súdu prvej inštancie zakladá aj odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p., ktorým je tak postihnuté celé konanie a ktoré sa tým javí ako nespravodlivé.

6. V závere odvolací súd uložil súdu prvej inštancie povinnosť vykonať dokazovanie k zisteniu okolností súvisiacich s dátumom a subjektom, ktorý naposledy overoval plombu na meradle s tým, že v prípade nejasností požiada o doplnenie, resp. vyjadrenie, znalca a na základe takto zistených skutočností bude posudzovať nárok podľa návrhu žalobcu, ktorý ho označil za nárok na náhradu škody za neoprávnený odber plynu nameraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii (§ 82 ods. 1 písm. d/ zákona č. 251/2012 Z. z.). K otázke objektívnej zodpovednosti odvolací súd považoval za potrebné zdôrazniť, že táto je založená na princípe zodpovednosti odberateľa, bez ohľadu na to, či škodu spôsobil. Rovnako odvolací súd uviedol, že podľa ust. § 191 C. s. p. prvoinštančný súd náležite zhodnotí výsledky celého konania a až následne opätovne rozhodne o veci a tiež trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C. s. p.).

7. Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom zo dňa 9. augusta 2018, č. k. 16Cb/132/2015-147, žalobu o zaplatenie 6.842,32 Eur s 8,5 %-ným ročným úrokom z omeškania od 13.06.2013 do zaplatenia zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu 100% trov konania.

8. Súd prvej inštancie napriek doplneniu dokazovania skonštatoval, že v konaní nebolo preukázané, či kontrolné odtlačky plombovacích klieští, ktoré znalec použil na účely porovnávania, boli vyhotovené tými istými kliešťami, ktoré použil výrobca plynomeru, keď plynomer po jeho výrobe zaplomboval. Súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že plynomer bol vyrobený v roku 2007 spoločnosťou PREMAGAS, s.r.o., a znalec prevzal kontrolné odtlačky v roku 2012 od žalobcu, čo zopakoval aj v odpovedi na dožiadanie (č. l. 134 spisu), avšak s tým, že mu ich žalobca odovzdal ako „zástupca

spoločnosti Elster, s.r.o.". Ak znalec v znaleckom posudku (č. 1. 6 rub) konštatoval, že za odovzdané kontrolné odtlačky nesie zodpovednosť žalobca, bolo podľa názoru súdu prvej inštancie jasné, že ich faktické odovzдание sa udialo medzi znalcom a žalobcom. Súd prvej inštancie trval na tom, že na uvedenej skutočnosti nič nemení ani podpis zástupcu spoločnosti Elster, s.r.o. na protokole o ich odovzdaní, pretože tento protokol nijako nevypovedá o tom, kto konkrétne, komu a čo odovzdáva. Týmto dospel súd prvej inštancie k záveru, že znalec kontrolné odtlačky prevzal od žalobcu, a nie od výrobcu, ktorý ako jediný disponoval plombovacími kliešťami, ktoré použil aj na zaplombovanie plynomeru na odbernom mieste žalovaného.

9. Vzhľadom na uvedené mal súd prvej inštancie za v konaní nepreukázané, či kontrolné odtlačky plombovacích klieští, ktoré mal žalobca k dispozícii, boli vyhotovené výrobcou plynomeru pomocou klieští, ktorými plynomer zaplomboval v roku 2007, teda 5 rokov pred tým, než boli vyhotovené kontrolné odtlačky, ktoré znalec prevzal od žalobcu. Na základe uvedeného súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobca nemohol byť autorom kontrolných odtlačkov, pretože by na ich vyhotovenie potreboval plombovacie kliešte, ktoré však boli u výrobcu.

10. V odôvodnení súd prvej inštancie ďalej poukázal na to, že v období (od 19.06.2012 do 07.05.2013), kedy malo dôjsť k neoprávnenému odberu plynu zo strany žalovaného, platil zákon č. 656/2004 Z. z. o energetike (ďalej len „zákon o energetike z roku 2004“) s účinnosťou do 31.08.2012 a zákon č. 251/2012 Z. z. o energetike (ďalej len „zákon o energetike z roku 2012“) s účinnosťou od 01.09.2012 s tým, že tieto obsahovali obdobnú právnu úpravu ohľadom toho, že odberateľ je povinný nahradiť prevádzkovateľovi distribučnej siete skutočnú škodu a ušlý zisk.

11. S námietkou ohľadom nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu sa súd prvej inštancie nestotožnil a uviedol, že nárok na náhradu škody v danom prípade patrí okrem iného aj prevádzkovateľovi distribučnej siete, čiže žalobcovi. Na základe zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie uzavrel, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k otázke porušenia plomby umiestnenej na plynomere na odbernom mieste žalovaného. Napriek doplneniu dokazovania nebolo podľa súdu prvej inštancie možné uspokojivo ustáliť, že plomba na plynomere žalovaného bola porušená. Zo zisteného skutkového stavu vyplynulo, že plombu na plynomer umiestnil výrobca v roku 2007 a žalobca nechal znalcovi porovnať kontrolné odtlačky, ktoré boli vyhotovené až v roku 2012 a ktoré nevyhotovil žalobca, pretože ten nedisponoval plombovacími kliešťami, ktorými plynomer zaplomboval výrobca. So zreteľom na uvedené, súd prvej inštancie záver znalca o tom, že kontrolné odtlačky „s veľkou pravdepodobnosťou“ nezodpovedajú plombe na plynomere, vyhodnotil ako nepotvrdzujúci, že plomba bola vyhotovená inými kliešťami, aké použil výrobca v roku 2007. Na základe uvedeného podľa súdu prvej inštancie nebolo možné uzavrieť, že zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bolo porušené. Súd prvej inštancie považoval za potrebné zdôrazniť, že skutočnosť, či došlo k porušeniu zabezpečenia alebo nie, predstavuje podstatnú okolnosť pri zodpovedaní otázky, či došlo k naplneniu skutkovej podstaty neoprávneného odberu plynu podľa ust. § 82 ods. 1 písm. d/ zákona o energetike z roku 2012. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade sa nejednalo o neoprávnený odber plynu, a preto žalobcov nárok na náhradu škody vrátane nákladov na zisťovanie neoprávneného odberu plynu vyhodnotil ako neodôvodnený a žalobu v celom rozsahu zamietol.

12. Na doplnenie súd prvej inštancie uviedol, že s prihliadnutím k tomu, že v konaní nebol preukázaný základ nároku na náhradu škody, nebolo potrebné sa zaoberať argumentmi žalovaného, ktoré sa týkali jeho zavinenia a spôsobu vyčíslenia výšky škody.

13. O nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 262 ods. 1 a ust. § 396 ods. 3 C. s. p., pričom vychádzal súd z toho, že žalovaný bol plne úspešný, a preto rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na ich náhradu v celom rozsahu.

14. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trnave rozsudkom zo dňa 28. januára 2020, č. k. 21Cob/124/2018-191, rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 6.842,32 Eur s 8,5 % úrokom z omeškania od 13.06.2013 do zaplatenia s tým, že priznal žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania v celom rozsahu. Odvolací súd na pojednávaní konanom dňa 28.01.2020 vypočul právnych zástupcov strán sporu a s poukazom na ust. § 384 ods. 1 C. s. p. zopakoval dokazovanie, čím vytvoril dostatočný podklad pre odlišné vyhodnotenie dôkazov, nakoľko nepovažoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne.

15. Odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou prvoinštančného súdu založenou na pochybnostiach o

pravosti kontrolných odtlačkov a neunesení dôkazného bremena žalobcom. Odvolací súd poukázal na to, že zo znaleckého posudku vyplýva znalcom zistená nezhoda na plombe sa nachádzajúcich odtlačkov s odtlačkami kontrolnými. Uvedenú nezhodu potvrdzuje aj fotodokumentácia vyhotovená znalcom, ktorá je súčasťou znaleckého posudku č. 164/PL-2013 (č. l. 5-8 spisu) aj odpoveď znalca zo dňa 17.07.2018 na otázku mu položenú prvoinštančným súdom (č. l. 134-137 spisu). Ďalej zo znaleckého posudku vyplynulo, že odtlačky, ktorými bola opatrená plomba plynomeru č. XXXXXXXX, a boli predmetom znaleckého posudzovania, nie sú obsahovo a tvarovo zhodné v špecifických znakoch s odtlačkami kontrolnými. Práve zistená nezhoda založila predpoklad znalca, podľa ktorého pôvodná plomba bola odstránená a nahradená inou, čo nemohlo byť inak preukázané než konštatovaním nezhody sporných na plombe sa nachádzajúcich odtlačkov v čase vyhotovenia znaleckého posudku s kontrolnými odtlačkami, ktoré mal k dispozícii od žalobcu a tomuto ich poskytol výrobca. Odvolací súd uviedol, že okolnosti, za akých došlo k nezhode, nemohol znalec jednoznačne popísať, pretože sa zistiť nedali. Znalec preto mohol len predpokladať, že pôvodná plomba bola odstránená a nahradená inou opatrenou odtlačkami, ktoré neboli zhodné s kontrolnými. Iné porušenie zabezpečenia meradla proti neoprávnenej manipulácii znalec nezistil a plomba bola pri demontáži znalcom poškodená.

16. Polemika súdu prvej inštancie a jeho spochybňovanie záverov v znaleckom posudku ako aj podkladov, z ktorých znalec vychádzal, podľa odvolacieho súdu nemôže byť na ťarchu žalobcu. Odvolací súd zhrnul, že z vykonaného dokazovania vyplynulo splnenie predpokladu zodpovednosti za škodu žalovaného za neoprávnený odber plynu, ktorý bol odoberaný určeným meradlom s poškodeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii, ako je uvedené v ust. § 82 ods.1 písm. d/ zákona o energetike z roku 2012. Tým, že žalovaný ako odberateľ odoberal plyn zaznamenávaný meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie, spôsobil žalobcovi škodu. Príčinná súvislosť medzi vznikom škody a neoprávneným odberom plynu bola podľa odvolacieho súdu nepochybná. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal na aktuálnu judikatúru a rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR, ktorý sa obdobnou problematikou už zaoberal vo viacerých rozhodnutiach (sp. zn. 5Obdo/32/2018, sp. zn. 3Obdo/51/2017). Z uvedeného dôvodu nemôže právne posúdenie veci vykonané prvoinštančným súdom, založené na neunesení dôkazného bremena žalobcom, podľa odvolacieho súdu obstať. Obranu žalovaného, že nevykonal žiaden zásah do meradla, odvolací súd vyhodnotil ako bezvýznamnú, a poukázal pri tom na objektívnu zodpovednosť za škodu zakotvenú v ust. § 82 ods. 1 písm. d/ zákona o energetike z roku 2012.

17. V ďalšom odvolací súd upriamil pozornosť na žalobcom nárokovánú výšku škody, pri stanovení ktorej žalobca vychádzal z vyhlášky, a to za obdobie od 19.06.2012 do 07.05.2013. Odvolací súd zdôraznil, že nakoľko bolo zabezpečenie meradla pred neoprávnenou manipuláciou poškodené, nemožno ako relevantné použiť údaje namerané takýmto meradlom. Inými slovami, výšku škody nemožno určiť na základe spoľahlivých podkladov, a preto bolo potrebné podľa odvolacieho súdu použitie vyhlášky ako to vyplýva z ust. § 82 ods. 3 zákona o energetike z roku 2012. Odvolací súd poukázal na výpočet škody (č. l. 11 spisu), ku ktorému dospel žalobca na základe menovitého hodinového príkonu spotrebiča (2,2m³/hod.) a z ich počtu. V danom prípade sa jednalo o plynové kúrenie Protherm - 2 kusy, počas 2 632 prevádzkových hodín v rozsahu 10 hodín pondelok až piatok a 7 hodín v sobotu. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenal, že žalovaný žiadne konkrétne námietky, či už voči počtu spotrebičov, ich príkonu, alebo dobe neoprávneného odberu, nevzniesol, a preto nepovažoval za potrebné sa tomuto venovať. Zo žalobcom uplatneného nároku na náhradu škody bolo odvolaciemu súdu zrejmé, že si žalobca žiadal priznať okrem iného aj nárok na náklady spojené so zisťovaním neoprávneného odberu plynu, ktoré predstavovali sumu vo výške 260,55 Eur pozostávajúcu z nákladov na zistenie neoprávneného odberu vrátane dopravy - 185,80 Eur, posudku v cene 40,- Eur, overenia plynomeru v cene 15,14 Eur a opravy plynomeru 19,57 Eur (č. l. 11 spisu).

18. Žalobca sa podanou žalobou voči žalovanému domáhal aj priznania úrokov z omeškania. V tejto súvislosti odvolací súd uviedol, že žalovaný škodu žalobcovi nezaplátil riadne a včas, v dôsledku čoho mu vznikol aj nárok na úrok z omeškania v zákonom stanovenej výške. Odvolací súd preto žalobcovi voči žalovanému priznal úrok z omeškania v sadzbe 8,50 % podľa ust. § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 30.06.2013 v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

19. V súlade s ust. § 396 ods.1, 2 C. s. p. odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania v prospech žalobcu ako strany, ktorá bola v konaní úspešná (§ 255 ods. 1 C. s. p.) s tým, že tento má voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, a to za konanie pred

súdom prvej inštancie ako aj za odvolacie konanie.

20. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj ako „dovolateľ“) prostredníctvom svojho právneho zástupcu dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil tým, že sa jedná o rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.) a ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.).

21. V rámci dovolania žalovaný argumentoval tým, že odvolací súd nesprávne právne posúdil otázku stanovenia výšky škody, ktorá otázka je pre rozhodnutie vo veci samej podstatná. Odvolací súd vyhodnotil aplikáciu vyhlášky pri určení výšky škody ako dôvodnú, a to s poukazom na ust. § 82 ods. 3 zákona o energetike z roku 2012, nakoľko ju nemožno určiť na základe spoľahlivých podkladov. Nesprávne právne posúdenie vidí dovolateľ v tom, že odvolací súd aplikoval predmetnú vyhlášku, ktorá nadobudla účinnosť až dňa 01.01.2013, aj na obdobie od 19.06.2012 do 31.12.2012, tzn., kedy uvedená vyhláška ešte nebola účinná. Uvedené nesprávne právne posúdenie odvolacieho súdu dovolateľ namieta aj v prípade aplikácie ust. § 82 ods. 3 zákona o energetike z roku 2012, ktorý nadobudol účinnosť až dňa 01.09.2012. Vzhľadom na vyššie uvedené má dovolateľ za to, že výška škody v rozhodnutí odvolacieho súdu nebola určená v súlade s právnymi predpismi platnými a účinnými v čase, kedy malo dôjsť k vzniku škody. Dovolateľ zdôraznil, že takéto retroaktívne aplikovanie právnych predpisov (zákona o energetike z roku 2012 a vyhlášky) je neprípustné, a to bez ohľadu na skutočnosť, že uvedené právne predpisy neobsahujú žiadne prechodné ustanovenia. V tejto súvislosti je dovolateľ toho názoru, že odvolací súd mal pri určovaní výšky škody za obdobie od 19.06.2012 do 31.12.2012 vychádzať z právnych predpisov v tom čase platných a účinných. Dovolateľ v rámci uvedenej argumentácie naformuloval otázku, ktorá podľa jeho názoru doposiaľ nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu riešená, a to: „Podľa akého právneho predpisu sa má určiť výška škody, keď obdobie údajného neoprávneného odberu zemného plynu zahŕňa obdobie platnosti a účinnosti viacerých právnych predpisov?“.

22. Dovolateľ trvá na tom, že žalobcom stanovenú výšku škody v priebehu celého konania namietal s odôvodnením, že skutočnú výšku škody bolo možné spoľahlivo určiť, pretože zo samotného znaleckého posudku predloženého žalobcom vyplýva, že na predmetnom meradle zemného plynu nedošlo k manipulácii s počítadlom. Rovnako v tejto súvislosti dovolateľ poukazyval na spotrebu na uvedenom odbernom mieste za obdobie predchádzajúce obdobiu od 19.06.2012 do 07.05.2013 a spotrebu za obdobie nasledujúce. Okrem iného dovolateľ uviedol, že odvolací súd v súvislosti so stanovením výšky škody vôbec neskúmal, či v zmluve uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným ohľadne dodávky plynu, vrátane všeobecných obchodných podmienok, nie je náhodou určený spôsob výpočtu škody (viď rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4Cob/13/2017).

23. V rámci dovolacieho dôvodu podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. dovolateľ uviedol, že sa odvolací súd odchyľil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu tým, že otázky dôležité pre spoľahlivé a objektívne určenie výšky škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu dostatočne neskúmal a vo svojom rozhodnutí sa s nimi nevysporiadal. Uvedeným postupom odvolací súd spôsobil, že výška škody ním priznaná môže mať voči žalovanému sankčnú povahu.

24. Napriek vedomosti žalovaného o neprípustnosti dovolania v časti týkajúcej sa výroku o trovách konania, dovolateľ považoval za potrebné navrhnúť dovolaciemu súdu, aby v prípade vyhovievania podanému dovolaniu zrušil aj výrok o náhrade trov konania. Pre prípad svojho neúspechu v dovolacom konaní navrhol, aby žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd nepriznal, pretože existujú dôvody hodné osobitného zreteľa (dovolateľ ukončil podnikateľskú činnosť a v súčasnosti je poberateľom starobného dôchodku).

25. Žalobca sa k dovolaniu žalovaného vyjadril s tým, že podľa jeho názoru nie sú naplnené dôvody pre prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 421 C. s. p., tak ako ich formuloval žalobca. K namietanému nesprávnemu právnemu posúdeniu v otázke výšky škody žalobca uviedol, že žalovaný v priebehu celého konania nenamietal výšku škody, žiadnym spôsobom ju nespochybňoval a neuvádzal argumenty, prečo by mala byť výška škody nesprávne určená.

26. Argumentáciu žalovaného ohľadom aplikácie nesprávneho právneho predpisu na časť neoprávneného odberu žalobca vyhodnotil ako novotu v konaní, ktorá je v konaní neprípustná. Žalobca odôvodnil aplikáciu správneho právneho predpisu pri určení výšky škody odvolacím súdom tým, že

neoprávnený odber bol zistený dňa 07.05.2013, tzn. za účinnosti zákona o energetike z roku 2012 a vyhlášky. Ďalej žalobca poukázal na ust. § 59 ods. 1 písm. d/ zákona o energetike z roku 2004, ktorý problematiku neoprávneného odberu zemného plynu riešil úplne rovnakým spôsobom. Výkonávací predpis upravujúci výšku náhrady škody obsahoval tie isté pravidlá pre výpočet náhrady škody ako nová vyhláška, preto bolo podľa žalobcu na mieste použitie analógie právnych predpisov, ktoré upravujú rovnakú skutkovú podstatu i spôsob výpočtu škody. Na doplnenie žalobca uviedol, že zrušené právne predpisy, podľa ktorých by bola teoreticky vypočítaná náhrada škody, by neboli pre dovolateľa priaznivejšie v porovnaní so súčasnou právnou úpravou aplikovanou v danom prípade.

27. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj ako „dovolací súd“) [ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný v súlade s ust. § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalovaného treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné s tým, že dovolací dôvod nie je vymedzený spôsobom uvedeným v ust. § 431 až 435 C. s. p.

28. Podľa ust. § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

29. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

30. Zo samej podstaty dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku vyplýva, že právnou úpravu, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých možno na podklade dovolania výnimočne prelomiť záväznosť a nezmeniteľnosť rozhodnutia súdu predstavujúceho už *res iudicata*, nemožno interpretovať rozširujúco. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritorným rozhodnutím), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti - to platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch.

31. Vo vzťahu k prípustnosti dovolania v rozhodovanom spore dovolací súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, ako má dovolateľ svoje dovolanie odôvodniť.

32. Podľa § 432 ods. 1 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (ods. 2).

33. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (ust. § 440 C. s. p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj ust. § 428 C. s. p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa ust. § 447 písm. f/ C. s. p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (ust. § 421 C. s. p. v spojení s ust. § 432 ods. 1, 2 C. s. p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

34. O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa ust. § 421 C. s. p., rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj ust. § 432 C. s. p.). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ust. § 421 C. s. p., má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (ust. § 440 C. s. p.) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky, a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

35. Súčasná judikatúra najvyššieho súdu sa ustálila na tom, že ak dovolateľ v dovolaní, prípustnosť ktorého vyvodzuje z ust. § 421 ods. 1 písm. a/ až c/ C. s. p.; neoznačí ustálenú rozhodovaciu prax

dovolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil; neoznačí rozhodnutia dovolacieho súdu rozhodované rozdielne; nevymedzí právnu otázku, pri ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, alebo ktorá bola rozhodovaná dovolacím súdom rozdielne, prípadne tú-ktorú právnu otázku v rozhodovacej praxi dovolací súd ešte neriešil; dovolací súd nemôže uskutočniť meritórny dovolací prieskum, hranice ktorého nie sú vymedzené. V takom prípade nemôže svoje rozhodnutie založiť na predpokladoch alebo domnienkach (o tom, ktorú otázku a ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie mal dovolateľ na mysli). Ak by postupoval inak, rozhodol by bez relevantného podkladu. Na druhej strane bez konkretizovania podstaty odklonu odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu; rozdielneho rozhodovania dovolacieho súdu; ako aj absencie vymedzenia právnej otázky, nemôže najvyšší súd pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešil súd prvej inštancie alebo odvolací súd a v súvislosti s tým „suplovať“ aktivitu dovolateľa (advokáta, ktorý spísal dovolanie a zastupuje dovolateľa), z vlastnej iniciatívy vyhľadávať všetky rozhodnutia dovolacieho súdu týkajúce sa danej problematiky a následne posudzovať, či sa odvolací súd odklonil od názorov v nich vyjadrených; posudzovať, či dovolací súd rozhodoval rozdielne. V opačnom prípade by dovolací súd uskutočnil procesne neprípustný, bezbrehý dovolací prieskum priechiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v C. s. p., ale aj (konkrétne) účelu ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p.

36. Dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (ust. § 432 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (ust. § 432 ods. 2 C. s. p.). Žalovaný prípustnosť dovolania opieral o ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ C. s. p., avšak spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam § 432 až 435 C. s. p. dovolacie dôvody nevymedzil tak, ako to predpokladajú tieto ustanovenia.

37. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. by mal dovolateľ vysvetliť /a označením rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky doložiť/, v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená. Samotná polemika dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky, nezodpovedá kritériu uvedenému v ust. § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.

38. Pokiaľ dovolateľ v dovolaní dostatočne nevymedzil právnu otázku a neoznačil ustálenú súdnu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, dovolací súd nemôže pristúpiť k posudzovaniu procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešil súd prvej inštancie a odvolací súd a v tejto súvislosti ani vyhľadávať všetky do úvahy prichádzajúce rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré sa týkajú danej problematiky, opačný postup by bol v rozpore s koncepciou právnej úpravy dovolania vyplývajúcej z Civilného sporového poriadku.

39. V dovolaní žalovaný uviedol pravdepodobne k dovolaciemu dôvodu podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., že sa odvolací súd odchýlil od ustálenej rozhodovacej praxe, keď otázky dôležité pre spoľahlivé a objektívne určenie výšky škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu dostatočne neskúmal a vo svojom rozhodnutí sa s nimi nevysporiadal. Uvedeným odvolací súd podľa žalovaného spôsobil, že ním priznaná výška škody môže mať voči žalovanému sankčnú povahu.

40. Dovolací súd konštatuje, že žalovaný v podanom dovolaní neuviedol ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa mal odvolací súd v napadnutom rozhodnutí podľa jeho názoru v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. odkloniť. Z uvedeného dôvodu považuje dovolací súd za potrebné zdôrazniť, že samotná polemika žalovaného s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či nesúhlas s právnymi závermi konajúcich súdov a kritika ich prístupov zvolených pri právnom posudzovaní veci, významovo nezodpovedajú kritériám uvedeným v § 421 ods. 1 C. s. p., resp. § 432 ods. 2 C. s. p.

41. Dovolateľom nastolená otázka podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., týkajúca sa možnosti spoľahlivého a objektívneho učenia výšky škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu, sa dovolaciemu súdu javí ako skutková. Z uvedeného dôvodu dovolací súd zdôrazňuje, že prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. nemôže byť daná, ak je zamerané na riešenie

skutkových, a nie právnych otázok. Predmetný záver zaujatý dovolacím súdom vo svojich skorších rozhodnutiach (v podrobnostiach vid' aj 1Obdo/47/2017, 4Obdo/45/2017 a 5Obdo/22/2017) je aktuálny v rozhodovanej veci. Vo veci konajúci senát dovolacieho súdu na ňom zotrúva a nevidí rozumný dôvod, aby sa od neho odklonil.

42. Osobitne dáva dovolací súd do pozornosti uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“ v príslušnom gramatickom tvare) z 5. septembra 2018, sp. zn. II. ÚS 416/2018, ktorým bolo úspešne podrobené testu ústavnosti uznesenie najvyššieho súdu z 25. apríla 2018, sp. zn. 5Obdo/22/2017, a v ktorom ústavný súd skonštatoval, že „mu nepatrí nahrádzať právne názory najvyššieho súdu a pokiaľ závery najvyššieho súdu v otázke prípustnosti dovolania vzhľadom na skutkový stav nie sú zjavne svojvoľné alebo nelogické, či z iného dôvodu ústavne neudržateľné, ústavný súd nemá dôvod do právomoci najvyššieho súdu v otázke ustálenia prípustnosti dovolania na základe prítomnosti zákonom predpokladaného dovolacieho dôvodu zasahovať“.

43. Dovolací súd konštatuje, že dovolateľom namietaný odklon odvolacieho súdu v prípade dostatočného nepreskúmania otázok dôležitých pre spoľahlivé a objektívne učenie výšky škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu a nevysporiadania sa s nimi - tak, ako vyplýva z podaného dovolania - nepredstavuje právnu otázku zameranú na interpretáciu alebo aplikáciu konkrétneho zákonného ustanovenia, ktorá je predpokladaná v ust. § 421 ods. 1 C. s. p. spôsobom zadaným judikatúrou najvyššieho súdu (napr. v uznesení sp. zn. 3Cdo/158/2017), ale jedná sa o skutkovú otázku, ktorú dovolací súd nie je oprávnený riešiť.

44. Na základe uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľ v dovolaní proti rozhodnutiu odvolacieho súdu neuviedol právnu otázku, ktorú by mal dovolací súd riešiť, poprípade, v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, čím neuviedol ani právny dôvod dovolania, ktorý namieta. Z uvedeného dôvodu dovolací súd konštatuje, že aj keď dovolateľ chcel nejakú právnu otázku formulovať, neurobil tak zákonom predpísaným spôsobom.

45. Predpokladom prípustnosti dovolania podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. a vôbec toho, aby sa dovolací súd mohol zaoberať tým, či ide o otázku zásadného právneho významu, ktorá nebola dosiaľ riešená, je naformulovanie otázky, ktorú dovolací súd posúdi ako otázku predbežnú a v prípade, že dospeje k záveru o prípustnosti dovolania, dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu meritorne preskúma.

46. Dovolací súd ďalej uvádza, že právnou otázkou, ktorá je rozhodujúca pre splnenie zákonnej podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p., sa rozumie otázka hmotnoprávna - ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine - ako aj otázka procesnoprávna, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení. Zároveň právnou otázkou (od ktorej vyriešenia záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu) je potrebné koncipovať jednak spôsobom uvedeným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p., no zároveň aj dostatočne všeobecným spôsobom tak, aby vôbec bolo možné konštatovať, že vo vzťahu ku konkrétnej otázke skutočne existuje alebo neexistuje ustálená/rozdielna rozhodovacia prax dovolacieho súdu. Tento záver vyplýva aj z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. apríla 2020, sp. zn. III. ÚS 123/2020, podľa ktorého už zo samotného znenia § 421 C. s. p. je možné vyvodit', že vzhľadom na skutočnosť, že od vymedzenia právnej otázky sa odvíja dovolací prieskum, a to v rozsahu, či sa od nej odvolací súd v rámci jej vyriešenia odklonil, riešil ju rozdielne alebo ju ešte neriešil, je pri jej formulácii nevyhnutný predpoklad jej „zovšeobecnenia“.

47. Z podaného dovolania je zrejmé, že žalovaný položil dovolaciemu súdu podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. otázku v nasledovnom znení: „Podľa akého právneho predpisu sa má určiť výška škody, keď obdobie údajného neoprávneného odberu zemného plynu zahŕňa obdobie platnosti a účinnosti viacerých právnych predpisov?“. Namietané nesprávne právne posúdenie dovolateľ odôvodnil s poukazom na to, že odvolací súd aplikoval vyhlášku, ktorá nadobudla účinnosť až dňa 01.01.2013, aj na obdobie od 19.06.2012 do 31.12.2012, tzn., kedy uvedená vyhláška ešte nebola účinná. Nesprávne právne posúdenie odvolacieho súdu dovolateľ videl aj v prípade aplikácie ust. § 82 ods. 3 zákona o energetike z roku 2012, ktorý nadobudol účinnosť až dňa 01.09.2012. Z uvedeného dôvodu výška škody v rozhodnutí odvolacieho súdu nebola podľa dovolateľa určená v súlade s právnymi predpismi platnými a účinnými v čase, kedy malo dôjsť k vzniku škody. Dovolateľ zdôraznil, že retroaktívne aplikovanie právnych predpisov (zákona o energetike z roku 2012 a vyhlášky) je neprípustné. V tejto súvislosti je

dovolať toho názoru, že odvolací súd mal pri určovaní výšky škody za obdobie od 19.06.2012 do 31.12.2012 vychádzať z právnych predpisov v tom čase platných a účinných.

48. K námietke žalovaného týkajúcej sa retroaktívnej aplikácie právnych predpisov (zákona o energetike z roku 2012 a vyhlášky) odvolacím súdom pri určení výšky škody za obdobie od 19.06.2012 do 31.12.2012, dovolací súd uvádza, že ide o tzv. novoty v zmysle ustanovenia § 435 C. s. p., ktoré v dovolaní nemožno uplatňovať. Zo súdneho spisu vyplýva, že žalobca vyčíslil škodu už v podanej žalobe, pričom tak urobil podľa zákona o energetike z roku 2012 a vyhlášky. Napriek tomu, že žalovaný v priebehu konania spochybňoval výšku žalobcom uplatnenej škody s odôvodnením, že v danom prípade je možné spoľahlivo určiť výšku skutočnej škody, pretože na predmetnom meradle zemného plynu nedošlo k manipulácii s počítadlom, ktorá skutočnosť vyplýva zo žalobcom predloženého znaleckého posudku, tak žalovaný nikdy nenamietal právne predpisy, podľa ktorých žalobca výšku škody vyčíslil.

49. Podľa ust. § 149 C. s. p., prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

50. Podľa ust. § 435 C. s. p., v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

51. Vzhľadom na to, že žalobca už v podanej žalobe vyčíslil škodu podľa aplikovanej vyhlášky, žalovaný mohol v priebehu celého konania pred všeobecnými súdmi namietat výšku vyčíslenej škody podľa nesprávneho právneho predpisu (vyhlášky), ale neurobil tak. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje aj na skutočnosť, že v danom prípade odvolací súd oboznámil sporové strany s predbežným prejednaním sporu, to znamená, že žalovaný mal ešte stále možnosť navrhnúť dôkazy ako aj prostriedky procesnej obrany, ktoré by boli v jeho prospech, čo však neurobil. Dovolací súd preto uzatvára, že uvedená námietka dovolateľa predstavuje novotu podľa ust. § 435 C. s. p., ktorú v dovolaní nemožno uplatňovať a ďalej sa s touto nezaoberal.

52. Z dôvodov vyššie uvedených dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalovaného neumožňuje, aby bol na jeho základe uskutočnený meritórny dovolací prieskum, nakoľko dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 C. s. p. Keďže vzhľadom na uvedené skutočnosti nie je dovolanie žalovaného podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ C. s. p. prípustné, dovolací súd ho v súlade s ustanovením § 447 písm. f/ C. s. p. odmietol.

53. Pozornosti dovolacieho súdu neuniklo, že žalovaný v rámci dovolania navrhol, aby v prípade jeho neúspechu v dovolacom konaní, dovolací súd trov dovolacieho konania žalobcovi nepriznal, a to s poukazom na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, teda že dovolateľ ukončil podnikateľskú činnosť a v súčasnosti je poberateľom starobného dôchodku.

54. Dovolací súd ukončenie podnikateľskej činnosti dovolateľom a jeho súčasné poberanie starobného dôchodku nevyhodnotil ako dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by trov dovolacieho konania nemal priznať úspešnej strane. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu, rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

55. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.